

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 13 ΙΟΥΝΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2,872. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται, ὥστε πανταχοῦ τῆς Ἐπικρατείας νὰ εἰσαχθῇ μία καὶ ἡ αὐτὴ διάταξις περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν, καὶ τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ ἐπὶ τούτῳ διάταξις τῆς Βουλῆς κανονίζει τὸ περὶ τῶν δασμῶν ὁμοιομόρφως·

Ἐπειδὴ εἰς Σύρον δὲν ἐνεργήθη, καθὼς ἐνεργήθη καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἡ τῆς Βουλῆς περὶ τῶν δασμῶν διάταξις καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν·

Διατάττει.

Α'. Ἡ περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν διάταξις τῆς Βουλῆς νὰ ἐνεργῇται καὶ εἰς Σύρον ἀπὸ τῆς σήμερον καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν.

Β'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 6 Ἰουνίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Αἰγίνῃ, 8 Ἰουνίου 1828.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ. Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 2,873. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Τὰ ἀποδεικτικὰ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ δασμολογείου θέλουσι εἶσθαι καὶ εἰς Σύρον καὶ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος διττά, καὶ ἰσὺν ἄντα μὲ τὰ ἀπὸ τοῦ δασμολογείου τῆς Σύρας διδόμενα.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 6 Ἰουνίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Αἰγίνῃ, 8 Ἰουνίου 1828.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ. Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν ἐλάβομεν ἐξ Ὑδρας καὶ διὰ τὸν κοινω-
φελῆ τῆς σκοπὸν τὴν ἐκρίναμεν ἀξίαν τῆς κοινῆς ἀναγνώσεως.
Πρὸς τοὺς Κυρίους Βασιλεῖον Μπου-
τούρη καὶ Γιακουμάκην Τουμπά-
ζην εἰς Πόρον.

Κύριοι.

Ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος ἐζήτησε, μὴ γινώσκων
τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν τόπικῶν μας πραγμάτων,
νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας περὶ πάντων
ἀπὸ τέσσαρας τῶν πλέον εὐνοπολήπτων καὶ εἰδημόνων
ἐξ ἡμῶν. Συνήλθομεν σήμερον καὶ πρόκριτοι καὶ ἄλλοι,
καὶ ἵνα ἡ ἐκλογὴ αὕτη γίνῃ καὶ κατὰ τὴν εὐχὴν τῆς
πατρίδος καὶ κατὰ τὴν γενικὴν προθυμίαν, παμφηφί
ἐδιωρίσθησαν δύο τῶν ὑπογεγραμμένων καὶ ὑμεῖς, Κύ-
ριοι. Πρὸ πολλοῦ, καὶ ἡ πατρίς, καὶ οἱ πατριῶται
ἀνυπομόνως σᾶς ἐπερίμενον μὲ ἀνοικτὰς τὰς ἀγκά-
λας των, ἀλλ' ὅμως τώρα σᾶς προσκαλοῦν εἰς αὐτάς,
καὶ τρέφουν τὴν ἐλπίδα ἀγαθὸν τοιοῦτον ν' ἀπολαύσουν.
Ἐλθετε, Κύριοι, ἵνα χαρῶμεν ἅπαντες διὰ τὴν σωτηρίαν
μας ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου· ἔλθετε, ἵνα συνεργήσωμεν
ἅπαντες μιᾷ ψυχῇ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διοικητικὴν ἀπο-
κατάστασιν τῆς κοινῆς ἡμῶν μητρὸς καὶ πατρίδος.

Ὁ νέος συμπατριώτης καὶ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος
τὴν παρυσίαν σας καὶ τὴν σύμπραξίν σας εἰλικρινῶς
ἐπιθυμεῖ ἢ ἐπιθυμία πάντων εἶναι ἡ αὕτη, καὶ δὲν δι-
τάζομεν πῶς νὰ πιστεύωμεν ὅτι, ἐὰν οἱ συμπα-
τριῶταί σας σᾶς ἐπιθυμοῦν, καὶ ὑμεῖς τοὺς ἐπιθυμεῖτε.

Τῇ 5 Ἰουνίου 1828, ἐν Ὑδρᾷ.

Οἱ πατριῶται

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΚΟΙΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Κρήτῃ Διευθυντικῆς Ἐπι-
τροπῆς, σημειωμένη τῇ 20 πρὸς τοὺς ἀπ-
εσταλμένους τῶν Κρητῶν περὶ τῶν κατὰ
τὴν Κρήτην νεωτέρων συμβάντων.

Κατὰ τὰς 9 τοῦ τρέχοντος συνήλθον ἀπὸ τὰ τρία φρού-
ρια τῆς Κρήτης πέντε περίπου χιλιάδες πεζοὶ στρατιῶται
καὶ τριακόσιοι ἵππεις, καὶ καθ' ἃς ἐλάβομεν βεβαίαν πλη-
ροφορίαν, ἐμελλον νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν
Σφακιῶν. Οἱ ἡμέτεροι συνελθόντες εἰς Νίμπρον (χωρίον
τῶν Σφακιῶν) καὶ συμβουλευθέντες ἔκριναν συμφέρον νὰ
προλάβωσι τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ τὸν κτυπή-
σωσιν αὐτοὶ πρῶτοι ἐξω τῆς ἐπαρχίας ταύτης· ἀλλ' ἰσ-
χυροὶ λόγοι τοὺς ἐμπόδισαν νὰ κτυπήσωσι τὸν ἐχθρὸν
εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἐμελέτησαν.

Εἰς τὰς 11 ἐν σῶμα ἐκ τῶν ἡμετέρων ὑπὸ τὴν ὁδη-

σαν τοῦ στρατηγοῦ Μανουσογιαννάκη, ἐνωθέν μετ' αὐτὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ Χ. Μιχάλη βοηθητικὸν σῶμα, διευθύνθη πρὸς τὸ φρούριον τῆς Ρεθύμνης. Κατὰ τὰ εἰρηστικά τοῦ φρουρίου ἐκροτήθη μάχη μετὰ τῶν ἐξεληθόντων ἐχθρῶν, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιπεσόντες οἱ ἡμέτεροι μετὰ μεγάλην ὁρμὴν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἔτρεψαν αὐτοὺς εἰς φυγὴν καὶ τοὺς ἐκυνήγησαν ἕως εἰς τὰς πύλας τοῦ φρουρίου.

Εἰς ταύτην τὴν μάχην ἐφονεύθησαν 30 ἐκ τῶν ἐχθρῶν ὡς τῶν πληγωμένων, καὶ ἐζωγρήθη παρὰ τοῦ γενναίου ἡγετῆος Γ. Μανιάτη καὶ ὁ ἱκιντζή ἀγας. Πλησίον τούτου τυχε καὶ ὁ πασσάς τοῦ Ρεθύμνου, καὶ ἂν τὸν ἐγνώριζον, θύλασαν ζωγρήσει καὶ αὐτὸν ἄφρευκα.

Εἰς τὰς 13 οἱ ἡμέτεροι ἠναγκάσθησαν καὶ ἐκ τῆς ἡττῆς ἐλλείψεως τῶν τροφῶν, καὶ διότι ἤκουον ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐπροχώρει πρὸς τὰ Σφακιά, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ ἴδια.

Κατὰ τὴν 14 οἱ ἐχθροὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰ Σκούφου, καὶ κατὰ τὰς 16 κατέβησαν εἰς Πατσανὸν καὶ Καψοδάσον (χωρὶα ἀπέχοντα τοῦ Φραγκοκαστέλλου δύο βολὰς κανονίου).

Κατὰ τὰς 17 ὁ ἐχθρὸς ἔστειλε τὸ περισσότερον μέρος τοῦ στρατεύματός του καὶ ὅλον τὸ ἱππικὸν του ἐναντίον τοῦ εἰς Φραγκοκάστέλλον ἡμετέρου βοηθητικοῦ σώματος, τὸ δὲ λοιπὸν ἔμεινε στρατοπεδευμένον εἰς τὰ ῥηθέντα χωρία, πλησίον τοῦ ὁποίου συνελθόντες οἱ Σφακιῶται ἐπερίμενον νὰ κτυπηθῇ ὁ ἐχθρὸς μετὰ τῶν εἰς Φραγκοκάστέλλον ἡμετέρων, καὶ τότε νὰ ὁρμηθῶσι καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ὀπισθεν.

Τὸ πεζικὸν βοηθητικὸν σῶμα διαμοιρασθὲν εἰς τοὺς προμαχῶνάς του κατασκευασθέντας πλησίον τοῦ φρουρίου ἐντὸς βολῆς κανονίου, τὸ δὲ ἱππικὸν παρταχθὲν καὶ αὐτὸ εἰς μάχην ἀνθίσταντο μετὰ μεγάλης γενναιότητος εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἐρχομένους μετὰ μεγάλην ὁρμὴν. Ἡ μάχη ἄρχισε καὶ ἐξηκολούθει πεισματωδέστατα· καὶ τὰ δύο μαχόμενα μέρη ἔχοντα πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς ἡττᾶς ἐμάχοντο γενναίως.

Τὸ ἡμέτερον ἄξιον ἱππικὸν ἔτρεψεν ἀμέσως εἰς φυγὴν τὸ τοῦ ἐχθροῦ. Ἀμίμητος ἐστάθη καὶ ἡ γενναιότης τοῦ ἡμετέρου βοηθητικοῦ πεζικοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου συνηγωνίζοντο μέσα εἰς τοὺς προμαχῶνας καὶ τινες ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Σφακιῶν καὶ ἄλλοι Κρήτες. Τινες ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Καπετάν Κυριακοῦλη Ἀργυροκαστρίτου ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους ἔδесαν ἀμοιβαίως τοὺς πόδας των, διὰ νὰ μὴν ἐπιζήσουν μετὰ ἁτιμὸν τινα θραύσιν τῶν ἡμετέρων.

Οἱ ἐχθροὶ μολοντοῦτο, χωρὶς νὰ ψηφίσουν τὴν γενναιότητα καὶ ἀκατάπαυστον πυροβολισμὸν τῶν ἡμετέρων, ὥρμησαν εἰς τοὺς προμαχῶνας μετὰ κλειστὰ μάτια καὶ συνεπλάκησαν μετὰ γυμνὰ τὰ ξίφη. Ἐν ἐχθρικόν σῶμα διευθύνθη ἀμέσως εἰς τὸ περιτείχισμα, καὶ ἂν οἱ γενναῖοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἱππικοῦ Νικόλαος Τσιμπάνος, Βασίλειος Ἀθανασίου καὶ ὁ ἱππεὺς Μαρκάκης Καλλοῦδης μετὰ τινων ἄλλων πεζῶν δὲν ἐπρολάβανον τὴν θύραν, οἱ ἐχθροὶ ἐκυρίευσαν εὐθὺς καὶ τὸ περιτείχισμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ ἔρημον διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν στρατευμάτων.

Ἀνεκδιήγητος ἐστάθη ἡ γενναιότης τοῦ ἀειμνήστου ἀρχηγοῦ Χ. Μιχάλη, τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ Κ. Μπαλάσκα, Γ. Μανιάτου, τοῦ σημαιοφόρου τοῦ Γιαμπούλη, τοῦ Ἀθανασίου Σοῦταρη, καὶ τῶν καπετάνων τοῦ πεζικοῦ Π. Κάγρα, Ν. Τσακμάκη, Ν. Ἀκριδα, καὶ τοῦ Μαχαίρα

σημαιοφόρου τοῦ καπετάν Τζώρτζη Λαζάρου. Ἀτρόμητοι ἐφορμοῦσαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν· ἀλλὰ κατασφαγέντος τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων τοῦ πεζικοῦ, ὁμοῦ μετὰ τοὺς περισσοτέρους στρατιώτας, καὶ ἱππεῖς, καὶ ἵππους, (χωρὶς τῶν ἀξιωματικῶν) κατέφυγον τέλος πάντων καὶ διεσώθησαν μέσα εἰς τὸ φρούριον.

Δὲν δυνάμεθα ν' ἀποσιωπήσωμεν καὶ τὴν γενναιότητα τοῦ καπετάν Στρατῆ Δεληγιαννάκη, ἥτις συνέτρεξεν ὄχι ὀλίγον εἰς τὴν υπεράσπισιν τοῦ φρουρίου, εἰς τὴν πρώτην μάλιστα ὁρμὴν τῶν βαρδάρων.

Εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἀπὸ μὲν τῶν ἡμετέρων ἔπεσον ὁ ἀείμνηστος καὶ ἐνάρετος ἀρχηγὸς Χ. Μιχάλης, οἱ καπετάνοι τοῦ πεζικοῦ Ν. Ἀκριδας, Π. Κάγρας, Ν. Τσακμάκης, Κυριακοῦλης Ἀργυροκαστρίτης καὶ μέχρι 200 στρατιῶται, οἱ περισσότεροι ἱππεῖς, καὶ οἱ ἵπποι σχεδὸν ὅλοι· ἀπὸ δὲ τοὺς ἐχθροὺς ὑπὲρ τοὺς 500 πεζοὶ καὶ ἱππεῖς χωρὶς 300 πληγωμένων. Τρεῖς σημαῖαι ἐλήφθησαν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους, ἡ μία τῶν ὁποίων ἦτον (Γιουρούς μπαῖρα λεγομένη) τοῦ πασσά. Δὲν μᾶς ἐλύπησε τόσον ἡ φθορὰ τῶν ἡμετέρων, ὅσον ὁ θάνατος τοῦ μακαρίτου Χ. Μιχάλη. Ὁ ἥρωας οὗτος ὑπέφερε πολλὰ ἐνεργήσας καὶ τὸ ὑπὲρ δύναμιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας. Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ!

Τὴν αὐτὴν ὥραν τῆς συμπλοκῆς τοῦ βοηθητικοῦ σώματος ὥρμησαν καὶ οἱ Σφακιῶται κατὰ τοῦ εἰς Καψοδάσον καὶ Πατσανὸν ἐναπομείναντος ἐχθρικοῦ σώματος, ἐπροχώρησαν μετὰ μικρὸν καὶ μέσα εἰς τὰ χωρία· ἀλλὰ φονευθέντες τινες ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς σημαιοφόρος, βλέποντες δ' ἐν ταύτῳ καὶ τὴν φθορὰν τοῦ βοηθητικοῦ σώματος, ἀπεσύρθησαν ὀλίγον, καὶ ἐμάχοντο δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν μερικὴν αὐτὴν μάχην ἐφονεύθησαν ἀπὸ μὲν τοὺς ἐχθροὺς μέχρι τῶν 50 χωρὶς τῶν πληγωμένων, ἀπὸ δὲ τοὺς ἡμετέρους 5 καὶ 13 πληγωμένοι.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, εἰς τὰς 18, ὁ ἐχθρὸς συναθροίσας ὅλας του τὰς δυνάμεις πλησίον τοῦ Φραγκοκαστέλλου ἤρχισε τὸν ἀποκλεισμόν του στενώτατα κτυπῶν αὐτὸ μετὰ δύο κανόνια καὶ μίαν βόμβαν.

Εἰς τὰς 19 ἤρχισαν νὰ συνέρχωνται καὶ ἀπὸ τοὺς Καστρινούς Ρεθυμνιώτας, Μηλοποταμίτας καὶ Μεσαρίτας οἱ καπετάνοι Γ. Τζουδερός, Δ. Κουτριχάκης, Ν. Μαλικούτης, Α. Παλμέτης, καὶ λοιποὶ καπετάνοι καὶ στρατιῶται, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας συνῆλθον ὅλοι· ἀπὸ δὲ τοὺς Γραμπουσαίους οἱ καπετάνοι Ἰω. Εὐδάκης, Γ. Πίπος, Μ. Κοκολάκης μετὰ τοὺς Κεφαλιανούς καὶ μερικοὺς Ριζίτας καὶ Σεληνιώτας. Ὁ δὲ στρατηγὸς Ἰω. Χάλης ἐνκαιρῷ τῆς μάχης ἔκειτο κλινήρης, πιεζόμενος ἀπὸ βαρυτάτην ἀσθένειαν, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἀπέθανεν ὁ μακαρίτης εἰς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡ πατρίς εἶχε μεγαλωτάτην ἀνάγκην τοιοῦτου γενναίου καὶ ἀξίου ἀνδρός.

Τὴν 24 οἱ εἰς Φραγκοκάστέλλον ἀποκλεισμένοι ἀνθέξαντες 8 ἡμέρας γενναίως, μολονότι τὸ ἔξωθεν στρατόπεδόν μας ἤρξανε καθ' ἡμέραν, καὶ κατενόηλει τὸν ἐχθρὸν, καθὼς καὶ δύο τρία πλοιάρια ἀπὸ τὴν θάλασσαν, δὲν ἐδύναντο ὅμως νὰ δώσουν καμμίαν βοήθειαν εἰς αὐτοὺς φοβούμενοι τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸ πεδίον, ἀπειπίσθησαν τέλος καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρουν τὴν στενοχωρίαν, τὴν ἔλλειψιν τῶν ζωοτροφῶν, καὶ τοῦ νεροῦ, τὸ ὁποῖον διὰ νυκτὸς ἐπαίρνον, διὰ συνθηκῶν ἐξῆλθον τοῦ φρουρίου μετὰ ὅλας τὰς ἐπισκευὰς καὶ ὅπλα των καὶ αἰχμαλώτους, ἀφίσταντες εἰς τὸν ἐχθρὸν μόνον ἐν κανόνιόν, ἐν γὰρ καὶ 9 ἵππους.

Τὴν 26 ὁ ἐχθρὸς, ἀναστρέψας ἐν μέρος τοῦ Φραγκοκαστέλλου, χωρὶς νὰ ζητήσῃ νὰ προχωρήσῃ διόλου εἰς τὰ ἐν

ταύτης τῆς ἐπαρχίας φοβούμενος ἴσως τοὺς ἡμετέ-
ρους, οἱ ἄλλοι συνεληθόντες ὑπὲρ τὰς 3,000 (μολονότι κατεπι-
ζυντο) μεγάλως ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων)
ἀπέμειναν μὲ μεγάλην σταθερότητα εἰς τὰ περίξ, ἔλαβε
τὴν ἀπὸ τῆς οὐδὲν εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ρεθύμνου. Οἱ ἡμέ-
τεροι, πομπευθέντες τὴν φυγὴν τοῦ ταύτην ἀπὸ τὴν προ-
λαβούσης, προκατέλαβον τὰς δυνατὰς θέσεις.

Οἱ ἔχθροὶ πλησιάσαντες εἰς τὴν Ἀγίαν Μαρίναν διεμοι-
ράσθησαν εἰς τρία σώματα, καὶ ὥρμησαν νὰ διαβῶσι τὸ
στενὸν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου [τὰ Χάλαρα λεγόμενον] καὶ
ἀπὸ τῆς οὐδὲν καὶ χαμηλότερα, ἀλλὰ κτυπηθέντες πανταχόθεν
ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχισαν ἀπελπιστικὴν μάχην. Πεισματι-
κῶς ἐμάχοντο ὑπὲρ τὰς 6 ὥρας καὶ τὰ δύο μέρη· τελευ-
ταῖον ἀπέμειναν μετ' ἀλαλαγμοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν οἱ ἡμέ-
τεροι, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, καὶ τοὺς ἐδίωξαν εἰς τὰ ὀπίσω
μέχρι τοῦ πεδίου. Οἱ ἱππεῖς τοῦ ἐχθροῦ μὲ γυμνὰ ξίφη ἐζή-
τουν νὰ ἐμποδίσουν τὴν φυγὴν τῶν ἐδικῶν των, ὁ ἴδιος πα-
σας ἐφόνευσε μόνος του τρεῖς, καὶ μόλις ἠδυνήθησαν νὰ τοὺς
ἐμποδίσουν ἀπὸ τοῦ νὰ φεύγῃσι, καὶ οὕτως ἐμάχοντο δι-
ῶς τῆς ἡμέρας μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον. Οἱ ἐχθροὶ, ἀπελ-
πισθέντες ἀπὸ τὸ νὰ διαβῶσιν, ἐστρατοπέδευσαν, βοηθού-
μενοι ἀπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτός, εἰς τὸ πεδῖον.

Εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἐφονεύθησαν ἀπὸ μὲν τοὺς ἐχ-
θροὺς ὑπὲρ τοὺς 100 χωρὶς τῶν πληγωμένων, ἀπὸ δὲ τοὺς
ἡμετέρους 7 μόνον καὶ 16 πληγωμένοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους
βαρέως εἶναι οἱ γενναῖοι καπετὰν Κολιὸς Τσιριδανάκης, καὶ
καπετὰν Μ. Ψαρουδάκης Σφακιῶται· ἐλαφυραγώγησαν ἀπὸ
τοὺς ἐχθροὺς καὶ μερικὰ πολεμεφόδια, τὰ ὅποια καὶ τοὺς ἐρη-
σίμεισαν μεγάλως διὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἀπὸ αὐτὰ ἔλλειψιν.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν μὴ θέλοντες οἱ ἡμέτεροι ν' ἀπελ-
πίσωσι τὸν ἐχθρὸν διόλου ἐτραβίχθησαν, ἀφήσαντές τον
νὰ εἰσελθῇ εἰς τὰ ρηθέντα στενώματα· ἐπέπεσον ἔπειτα
ἐκ τῶν ὀπίσθεν, καὶ διώκοντές τον ὑπὲρ τὰς δύο ὥρας τοῦ
ἐφόνευον πεζοὺς καὶ ἱππεῖς ἀρκετοὺς. Φθάσας δὲ ὁ ἐχ-
θρὸς εἰς ἓν στενώτατον μέρος, Κόρακα λεγόμενον, καὶ
βλέπων ὅτι ἐμελλε νὰ χαθῇ ὅλως διόλου ἀπὸ τοὺς ἡμέ-
τερους, ἄφησεν ἓν μέρος τοῦ στρατεύματός του νὰ μάχε-
ται, καὶ τὸ ἱππικὸν καὶ τὸ λοιπὸν πεζικὸν ὅλον μὲ τὰς
ἐπισκευὰς των καὶ πληγωμένους ἐζήτει μετὰ μεγάλης σπου-
δῆς νὰ διαβῇ τὸ πέραμα τοῦτο. Οἱ ἡμέτεροι συνεπλάκυσαν
μὲ τὸ ἀνθιστάμενον ἐχθρικὸν σῶμα, καὶ μαχόμενοι ὑπὲρ
τὰς 4 ὥρας, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, ὁρμήσαντος πρῶτον
τοῦ γενναίου Μανουσάκη Παπαδάκη, καὶ τοὺς ἐδίωξαν πάλιν
ὡς ἕως τῆς νυκτός φονεύοντες καὶ ζωγροῦντες.

Ἐφονεύθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ μὲν τοὺς ἐχθροὺς
ὑπὲρ τοὺς 400 χωρὶς τῶν πληγωμένων, καὶ ἐζωγρήθησαν
40, ἐλαφυραγώγησαν ὑπὲρ τοὺς 300 ἵππους καὶ ἡμιόνους
ὡς ἕως μὲ διαφόρους ἄλλας ἐπισκευὰς καὶ πολεμεφόδια τῶν
ἐχθρῶν, καὶ τὰς σκηνὰς ὅλας.

Ἐξυκολούθουν κτυποῦντες τὸν ἐχθρὸν καὶ τὴν τρίτην
καὶ τετάρτην ἡμέραν ὀλίγοι [διότι ἐστερήθησαν τῶν πο-
λεμεφόνων διόλου], ἕως ὅτου νὰ διαβῇ τὰς ὄρεινὰς καὶ
ἀνιστάτους θέσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεχώρησεν.

Ὁ ἐχθρὸς ἔχασεν ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπισκευὰς του, κα-
τέβη καὶ ἵππους· τοῦ ἐφονεύθη καὶ ἐπληγώθη τὸ περισ-
σότερον μέρος τοῦ στρατεύματός του, ὥστε αὐτὸς ἔλαβε τὰ
ἐπιχειρήματα τῆς ὁρμῆς του, θεοῦ βοηθεία.

Ἡ φωτιά τοῦ πολέμου διεδόθη εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς
ἐπαρχίας μας, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οἱ ἡμέτεροι δὲν θέλουν λείπει
κτυποῦντες τοὺς ἐχθροὺς κατὰ σώματα, καὶ νὰ τοὺς ἀπο-
κλείουν ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὰ φρούριά των.

— Ἀπὸ γράμματα, τὰ ὅποια ἐσχάτως ἐλάβομεν τῶν 6
καὶ 8 τοῦ τρέχοντος, συνάγομεν τὰ ἀκόλουθα.

“Ὅτι ὁ ἐχθρὸς δηλ. καὶ οἱ τρεῖς πασσαῖδες ὁμοῦ μό-
λις διεσώθησαν μὲ περίπου 800 ἀνθρώπους, οἱ δὲ λοιποὶ
ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν. Οὗτοι κατέφυγον εἰς τοὺς
Ἀρμενοκαστέλλους τοῦ Ρεθύμνου, ὅπου οἱ ἐδικοὶ μας τοὺς
πολιορκοῦν.

“Ὅτι οἱ ἐδικοὶ μας κατέβησαν εἰς τὴν Μελάζην καὶ
εἰς τὸν Ἀποκόρωνα, οἵτινες καὶ ἔπιασαν γράμματα, κατὰ
τὸν Ἀλμυρὸν, τοῦ Μουσταφά - πασα, στελλόμενα εἰς Χα-
νία, διὰ τῶν ὁποίων, ἀφοῦ ζητεῖ ἀπὸ ἐκεῖ βοήθειαν, λέ-
γει ὅτι εἰς τὰς μάχας ταύτας τὰς τελευταίας τοῦ ἔ-
μειναν φονευμένοι 1,254 στρατιῶται, ἐκτὸς τῶν πληγω-
θέντων καὶ αἰχμαλωτισθέντων. Φαίνεται δὲ ἐξ αὐτῶν
τῶν γραμμάτων ὅτι παρὰ τὰ ὅποια ἔχασε φορτηγὰ ζωὰ
ἔχασε σχεδὸν καὶ ὅλον του τὸ ἱππικὸν, τὰς ἀποσκευὰς
του ὅλας, τὰ κανόνια, σκηνὰς του καὶ λοιπὰ.

Μανθάνομεν προσέτι ὅτι οἱ Τούρκοι ἔφυγαν μετὰ τὰς
μάχας ταύτας ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Σελήνου καὶ ἐμβῆκαν
εἰς Χανία, καὶ ὅτι οἱ εἰς τὴν αὐτὴν εὐρισκόμενοι ἐδικοὶ
μας ἐσύστησαν στρατόπεδον, τὸ ὅποῖον ἀποκλείει τὸ
φρούριον τῆς Κισάμου.

Γράφει ὁ φρούραρχος τῆς Γραμπούσης Κ. Χάνης,
ὅτι ἐν Ἀγγλικὸν βασιλικὸν βρῖκιον ἀπαντήσαν ἐν
πλοῖον Τουρκικὸν ἔξω τοῦ Ρεθύμνου μὲ περίπου 400
πληγωμένους, διευθυνόμενον εἰς τὰ Χανία, τὸ ἐπέστρεψεν
εἰς τὸν ἴδιον λιμένα τοῦ Ρεθύμνου, ἀπὸ τὸν ὅποιον εἶχεν
ἀναχωρήσει.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Κωνσταντινουπό-
λεως τῆς 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) 1828.

“Ὁ Ρεῖς Ἐφέντης ἐνεχείρησε τὴν 17 [29] τοῦ
ἐνεστῶτος εἰς τὸν Πρέσβυν τῶν Κάτω Χωρῶν δύο ἐπι-
στολὰς διευθυνομένας τὴν μὲν πρὸς τὸν Κόμητα Γυλλε-
μινῶτον, τὴν δὲ πρὸς τὸν Κύριον Στρατφόρδον Κάννιγκα.
Αὗται περιέχουν πρόσκλησιν πρὸς τοὺς εἰρημένους Πρέ-
σβεις νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ ἐπα-
ναλάβωσι τὰς διαπραγματεύσεις. Λέγεται δὲ ἐν αὐταῖς
ὅτι ποτὲ δὲν ἀμφίδαλεν ἡ Πόρτα περὶ τῶν φιλικῶν καὶ
εἰρηνικῶν σκοπῶν τῶν αὐλῶν τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λον-
δίνου· ὅτι βλέπει νέαν ἀποδείξιν τούτου τὴν εἰς Κέρκυ-
ραν ἐπιστροφὴν τῶν Πρέσβων· ὅτι ἴδιον αὐτῆς εἶναι τῶρα
πλέον νὰ κάμῃ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν συνδιαλλαγὴν,
καὶ ἐλπίζει ὅτι ὁ συμβὰς πρόσκαιρος ἀποχωρισμὸς θέλει
συμβάλει εἰς τὸ νὰ στερεώσῃ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὴν κα-
λὴν ἀρμονίαν.

„Ἰδοὺ ἡ μόνη ἀξίολογος εἰδησις, τὴν ὁποίαν ἔχω νὰ
σᾶς δώσω. Νομίζεται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἐφθα-
σεν εἰς Ἰσμαήλ. Ὁ Χουσεῖν πασας καὶ Χαλίλ πασας
ἀνεχώρησαν εἰς Ρούμελην μὲ σχεδὸν 15,000 ἀνθρώπους.

[Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Μιλάνου, ἀπὸ
2 Ἰουνίου 1828.]

Ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ κατέναντι τῆς Σουλῆστρας,
15 Μαΐου 1828.

Διὰ νὰ μὴ δώσῃ καὶ εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ ἐνώσῃ τὸ
στράτευμά του ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως, καὶ νὰ ἐρεθίσῃ εἰς
πόλεμον τὸν Μουσουλμανικὸν Ὀρσχομανῆ ὄχλον τὸν πέ-
ραν τοῦ Αἴμου (Βαλκαμίου), ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Κόμης

Σήμερον ὁ Σερασκέρης Χασάμπης, πασσᾶς τοῦ 'Ρουχ
τσουκίου, ἔκαμεν ἔξυδον ἐκ τοῦ φρουρίου τούτου πλησίον
τοῦ Τορτόκιοι. Ἐπέπεσε δὲ κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Κό-
μητος Δοκτοσόβου μὲ 15,000 ἰππικὸν καὶ πεζικὸν
πολλὰ ὀρμητικῶς διὰ τοῦ ποταμοῦ καὶ διὰ ξηρᾶς. Ἀλλ'
ὁ εἰρημένος στρατηγὸς ἀντιπροσέβαλε τὸν ἐχθρὸν τοιοῦτο-
τρόπως, ὥστε τὸ ἐπιχειρήμα ἀπέβη εἰς μεγάλην
φθορὰν τοῦ ἐχθροῦ. Κατώρθωσε νὰ τὸν νικήσῃ, νὰ τὸν
τρέψῃ εἰς φυγὴν καὶ νὰ τὸν καταδιώξῃ εἰς διάστημα 20
Βερστίων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν ἀναβαίνει
εἰς 2,500 σχεδόν· ἐξωργήθησαν 158, μεταξὺ τῶν ὁποίων
εἰς μωίμωψας, μὲ ἓν κατόνιον καὶ τρεῖς σημαίας. Περὶ
τὴν αὐτὴν ὥραν, ἐνῶ οἱ δύο ἀντιστράτηγοι Τερμολόφφος
καὶ Οὐδάρίδος ἐπρωχώρου μετὰ τῶν μοιρῶν των πλησίον
τοῦ φρουρίου Κοζλάζι, συνεκροτήθη ἐκεῖ σφοδρὰ μάχη
μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ τελευταῖος αὐτός, τοῦ
ὁποίου μόνον τὸ ἰππικὸν συνεποσοῦτα σχεδὸν εἰς
25,000 ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ 'Ρεῖζ ἐφέντη 'Αβ-
δοῦ 'Ρουζακῇ, τοῦ χρηματίσαντος πρέσβους εἰς τὴν
σύνοδον τοῦ 'Ακκερμανίου, ἐκτὸς 40,000 περίπου

Ἐκ Λαυδίνου, 6 Μαΐου.

Βεβαιούται ἀκαταπαύστως ὅτι οἱ πρέσβεις τῶν τριῶν μεσιτριῶν δυνάμεων θέλουν συνίλθῃ εἰς Κέρκυραν διὰ νὰ εἶναι ἔτοιμοι εἰς τὸ νὰ ἐπαναλάβουν τὰς διαπραγματεύσεις, ἐπειδὴ φαίνεται ἀδύνατον ὅτι τὸ Διδάνι μέλλῃ νὰ ἐπιμενῇ εἰς τὰς ἰσχυρογνωμίας του, μάλιστα μετὰ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Τὰ πάντα μόνον τοῦτοι συμβάλλουν εἰς τὸ νὰ βεβαιώσουν τὴν γνώμην, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα, τουτέστιν ὅτι αἱ ἐπικείμεναι ἐχθροπραξίαι δὲν θέλουν σαλεύσει τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, καὶ τὸ εὐτυχὲς τοῦτο ἀποτέλεσμα θέλει χρεωστεῖται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν αἱ ἄλλαι Δυνάμεις ἔδωκαν εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ Ἀγγλικοῦ συμβουλίου καὶ εἰς τὴν σταθερότητα, διὰ τῆς ὁποίας αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς συνθήκης τοῦ 6 Ἰουλίου. Ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις πρέπει τελευταίως νὰ καταπεισθῇ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ διαλύσῃ τὴν συμμαχίαν τῶν μεγάλων Δυνάμεων, καὶ ἡ πεποιθήσις αὕτη θέλει ἐνισχυθῇ καταπολλὰ, ἐὰν, ἐνῶ ἡ Ῥωσσία ἐμμένει εἰς τὰς ἀνθεντίας, οἱ συμμαχικοὶ στόλοι ἀποκλείσουν τὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀλεξανδρείαν. Ἡ τρομερὴ αὕτη προπαρασκευὴ θέλει ἀνοίξῃ ἀναμφισβόλως τὰ ὅρματα τοῦ Σουλτάνου, καὶ θέλει καταπλήξῃ καὶ αὐτὸν τὸν Τουρκικὸν φανατισμὸν.